

urednosti u dogagjajima crkvenim držeći se izvave Leona XIII., da se kršćanska istina ne treba bojati historije. Vrlo dobro stvarno kazalo povećaje vrijednost djela.

Gerhard Rauschen. *Eucharistie und Buss sakrament in den ersten sechs Jahrhunderten der Kirche.* Drugo popr. i pov. izdanje. Herder, Freiburg 1910. Cijena K 5.76. Prvo izdanje ovoga djela od 1908. prevedeno je na talijanski (G. Bonaccorsi: *L'eucaristia e la penitenza.* Firenze 1909.) i francuski (M. Decker et E. Ricard: *L'eucharistie et la Pénitence,* Paris 1910. Lecoffre.). U tom djelu ispituje učeni katolički pisac najstarija vrela o najvažnijim dogmatskim pitanjima o sakramentu Euharistije i pokore, kao n. pr. stvarnu prisutnost Kristovu u Sakramentu Euharistije, transsubstancijaciju, ustanovljenje Sakramenta Euharistije po Kristu, u čem sastoji bitnost žrtve, o kanonu sv. mise, o epiklezi, o čestoj pričesti i o pripravama na sv. pričest. Isto tako o sakramentu pokore ispituje ovo pitanje: oprošćenje glavnih grijeha u Crkvi za prva tri vijeka, javna ispovijed, javne pokore, tajna ispovijed. — Ovo se djelo svojom solidnošću samo preporučuje.

Dr. Joannes Doeller. *Compendium hermeneuticae biblicae.* Drugo izdanje. Paderborn, Schöningh 1910. (str. VIII. i 168). Cijena K 4.60 — Bečki profesor biblijskih nauka priredio je ovo drugo izdanje svojega djela za školsku porabu. Nekoje paragrafe, veli, da je skroz preradio, dodao povjesnički pregled ove nauke i poučio čitatelja o najnovijoj prepirci de quaestione biblica, koju je iznio vrijedni naš O. Urban

Talija u „Kat. listu“ 1908. i u posebnom otisku. — Preporučujemo.

L. Mechineau S. I. *L' historicité de trois premiers chapitres de la Genèse.* Rome, Via del Seminario 120, 1910. str. 157, cijena 2 Lire. Ova je knjiga nastala iza odredbe bibl. komisije od 30. lipnja 1909. U prvom dijelu razvija M. historijskim redom nazore, koji su ili historičnost geneze nijekali ili stavljali u dvojbu. Tu je osobito zanimivo poglavlje četvrto (str. 23—66), u kojem M. razlaže nazore katol. egzegeta (Hummelauer, Lagrange, Zapletal, Zanecchia, Bonaccorsi, Minocchi, Lesêtre) s obzirom na historičnost geneze. U drugom dijelu donša M. razloge, i to četiri, koji nas nukaju na to, da prihvatimo prva tri pogl. geneze kao historiju. Treći je dio odgovor na razne poteškoće, koje se iznašaju protiv historičnosti Gen. I—III. Da li je M. te poteškoće zaista riješio? Riješenje gdje koje poteškoće po mom mnijenju nije autoru uspjelo. U zadnjem četvrtom dijelu nalazimo tekst dekreta bibl. komisije od 30./6. 1909. sa kratkim tumačenjem. Ovaj je komentar odviše kratak, a da bi si čovjek u potankostima — osobito u nekim delikatnijim pitanjima — mogao stvoriti jasan sud o tom, što hoće bibl. komisija, i kako daleko čovjek može ići u interpretaciji Gen. I—III, a da ne dogje u konflikt sa odredbom bibl. komisije. Djelo je solidno ragjeno te nas dobro i svestrano upućuje u problem o historičnosti geneze.

Fran Plevnjak: *Prilozi za kulturnu povijest hrvatskog svećenstva.* Zagreb, 1910. str. 497, cijena K 6.